

Ομόφωνο «ΟΧΙ» της Εκκλησίας στο νομοσχέδιο των ομοφυλόφιλων ζευγαριών. Όχι παιδιά με πατέρες 1 και 2 ή με μητέρες 1 και 2..!

23-Ιαν-2024.

«Η Εκκλησία δεν νομοθετεί και δεν φέρει ευθύνη για τους νόμους. Αν σιωπήσει, όμως, φέρει βαρύτερη ευθύνη και αυτοκαταργείται».

Ομόφωνα όχι στο νομοσχέδιο για το γάμο των ομοφυλόφιλων ζευγαριών λέει η Ιερά Σύνοδος. Η σχετική απόφαση πάρθηκε μετά από μια πεντάωρη σχεδόν συνεδρίαση, ενώ αποφασίστηκε παράλληλα να σταλούν και επιστολές τους Βουλευτές όπως και να διαβαστεί στους ναούς σχετική εγκύκλιος με τις επίσημες θέσεις της Εκκλησίας. Όλη η ανακοίνωση αναφέρει τα ακόλουθα:

«Η Ιερά Σύνοδος της Ιεραρχίας (Ι.Σ.Ι.) της Εκκλησίας της Ελλάδος συνήλθε σε έκτακτη συνεδρίαση, σήμερα Τρίτη 23 Ιανουαρίου 2024, με μοναδικό θέμα την εξαγγελθείσα νομοθέτηση γάμου και «τεκνοθεσίας» υπέρ ζευγαριών του ίδιου φύλου. Μετά την καθιερωμένη προσευχή, η Ι.Σ.Ι. άκουσε την εισήγηση του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μεσογαίας και Λαυρεωτικής κ. Νικολάου, επί της οποίας ακολούθησε διάλογος, και εκφράζει ομόφωνα τις θέσεις της Εκκλησίας της Ελλάδος επί του θέματος, ως εξής:

Η θεολογία της Εκκλησίας για τον γάμο απορρέει από την Αγία Γραφή, τη διδασκαλία των Πατέρων της Εκκλησίας και τη διάταξη του Μυστηρίου του Γάμου και φαίνεται καθαρά στην Ακολουθία του Μυστηρίου αυτού. Ο σκοπός του χριστιανικού γάμου είναι η δημιουργία καλής συζυγίας και οικογένειας, η ανάπτυξη παιδιών ως καρπών της εν Χριστώ αγάπης των δύο συζύγων και η σύνδεσή τους με την εκκλησιαστική ζωή.

Η Εκκλησία αποδέχεται για τη σχέση άνδρα - γυναίκας και παιδιών ότι:

α) η δυαδικότητα των φύλων και η συμπληρωματικότητά τους δεν αποτελούν κοινωνικές επινοήσεις, αλλά προέρχονται από τον Θεό («... και εποίησεν ο Θεός τον άνθρωπον, κατ' εικόνα Θεού εποίησεν αυτόν, άρσεν και θήλυ εποίησεν αυτούς. και ευλόγησεν αυτούς ο Θεός, λέγων· αυξάνεσθε και πληθύνεσθε...», Γένεσις 1, 27-28),

β) η ιερότητα της ένωσης άνδρα και γυναίκας παραπέμπει στη σχέση του Χριστού και της Εκκλησίας («... ο αγαπών την εαυτού γυναίκα εαυτόν αγαπά... το μυστήριον τούτο μέγα εστίν, εγώ δε λέγω εις Χριστόν και εις την Εκκλησίαν», Απ. Παύλου, Προς Εφεσίους 5, 28),

γ) ο χριστιανικός γάμος δεν είναι απλή συμφωνία συμβίωσης, αλλά Ιερό Μυστήριο, μέσω του οποίου παρέχεται η χάρη του Θεού στη σχέση κοινωνίας άνδρα και γυναίκας με στόχο την κοινή τους πορεία προς τη θέωση – και αυτή η ευλογημένη πορεία αφορά όλα τα ζεύγη με ή χωρίς παιδιά,

δ) ο πατέρας και η μητέρα είναι συστατικά στοιχεία της παιδικής και της ενήλικης ζωής («Τίμα τον πατέρα σου και την μητέρα σου», Έξοδος 20, 12).

Προφανώς η Πολιτεία νομοθετεί, αλλά αυτή η παράμετρος ούτε στερεί την ελευθερία του λόγου από την Εκκλησία ούτε απαλλάσσει την Εκκλησία από το καθήκον ενημέρωσης του πιστού λαού ούτε μπορεί να της υποδείξει σε τι συνίσταται η αμαρτία. **Η Εκκλησία δεν νομοθετεί και δεν φέρει ευθύνη για τους νόμους. Αν σιωπήσει, όμως, φέρει βαρύτερη ευθύνη και αυτοκαταργείται.**

Από το 2015 το σύμφωνο συμβίωσης παρέχει σε ζευγάρια του ίδιου φύλου όλα τα δικαιώματα και τις δυνατότητες του γάμου με κύρια εξαίρεση τη δυνατότητα απόκτησης παιδιών με υιοθεσία ή παρένθετη κύηση. Το σύνθημα της «ισότητας στον γάμο» αποβλέπει σε ένα στόχο, στην απόκτηση παιδιών από «ομόφυλα ζευγάρια».

Ανακοινώθηκε ότι θα επιτρέπεται ο «ομόφυλος γάμος» και η «ομόφυλη γονεϊκότητα» μέσω υιοθεσίας και (με διάφορες διόδους) μέσω παρένθετης κύησης. Οι εμπνευστές του νομοσχεδίου και οι συνευδοκούντες σε αυτό προωθούν την κατάργηση της πατρότητας και της μητρότητας και τη μετατροπή τους σε ουδέτερη γονεϊκότητα, την εξαφάνιση των ρόλων των δύο φύλων μέσα στην οικογένεια και θέτουν πάνω από τα συμφέροντα των μελλοντικών παιδιών τις σεξουαλικές επιλογές των ομοφυλόφιλων ενηλίκων. Με βάση το νομοσχέδιο, ομοφυλόφιλοι μονογονείς θα μπορούν να επιβάλουν στο παιδί τους τον σύντροφό τους ως «πατέρα 2» ή ως «μητέρα 2».

Η νομοθετική αυτή πρωτοβουλία καταδικάζει μελλοντικά παιδιά να μεγαλώσουν χωρίς πατέρα ή μητέρα σε ένα περιβάλλον σύγχυσης των γονεϊκών ρόλων. Η μονογονεϊκή οικογένεια είναι διαφορετική περίπτωση. Προκαλεί στέρηση του ενός γονέα, αλλά όχι σύγχυση των ρόλων των γονέων. Αντίθετα, η ομοφυλοφιλική συμβίωση προξενεί και τα δύο. Επιπλέον, τα παιδιά αυτά συχνά δεν θα έχουν δυνατότητα γνωριμίας με τον άλλο βιολογικό γονέα τους. Δεν θα έχουν επίσης το προσωπικό βίωμα της παρουσίας του άλλου φύλου (αντίθετου των «ομόφυλων γονέων» τους) μέσα σε μία ετερόφυλη σχέση. Τα παιδιά με πατέρες 1 και 2 ή με μητέρες 1 και 2 (ή και παραπάνω) θα είναι τα θύματα ενός αφύσικου μηχανισμού τεκνοθεσιών.

Δημοσιοποιήθηκε ότι: α) θα επιτρέπεται στα «ομόφυλα ζευγάρια» η από κοινού υιοθεσία και η υιοθεσία από τον «ομόφυλο σύζυγο» του γονέα (θα ισχύσει και για τα σημερινά παιδιά από παρένθετη κύηση), β) δεν θα επιτρέπεται στην Ελλάδα η παρένθετη κύηση υπέρ «ομόφυλου ζευγαριού», αλλά αυτή θα αναγνωρίζεται, αν έγινε νόμιμα σε άλλο κράτος. Οι ρυθμίσεις αυτές θα αποτελέσουν κίνητρα για την εκμετάλλευση ευάλωτων γυναικών.

Εάν τα προαναφερθέντα ισχύσουν, πρόκειται για ένα ναρκοθετημένο νομοσχέδιο με αντιφάσεις και τρόπους παράκαμψης των απαγορεύσεων του (μέσω κυήσεων στο εξωτερικό) και είναι πιθανή η καταδίκη της Ελλάδας από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων λόγω διακρίσεων, οπότε η χώρα θα αναγκασθεί να νομοθετήσει και στο έδαφός της την παρένθετη κύηση.

Το νομοσχέδιο καταργεί όχι μόνο κανόνες βιοηθικής, χριστιανικές αξίες και την ελληνική οικογενειακή παράδοση, αλλά ανατρέπει τα δικαιώματα μελλοντικών παιδιών και τους ρόλους των φύλων ως στοιχείων συνοχής της κοινωνίας -και αυτό αφορά τον καθένα, έστω και αν δεν αποδέχεται τη χριστιανική ηθική. Το ερώτημα που αιωρείται αναπάντητο είναι τελικά: Ποιος είναι ο ουσιαστικός λόγος αυτής της απόφασης που αλλάζει συνολικά και άρδην τον θεσμό του γάμου και την ιδιότητα του γονέα και γιατί προωθείται με τόση επιμονή;

Η Εκκλησία της Ελλάδος αναγνωρίζει μόνο το Ιερό Μυστήριο του χριστιανικού γάμου και απορρίπτει τον πολιτικό γάμο ασχέτως φύλου. Εν προκειμένω τάσσεται κατά του πολιτικού γάμου «ομόφυλων ζευγαριών» για τον πρόσθετο λόγο ότι αυτός οδηγεί αναπόδραστα σε «ομόφυλη γονεϊκότητα» μέσω υιοθεσίας ή παρένθετης κύησης. Η νομοθέτηση αυτή συγκρούεται τόσο με τη χριστιανική ανθρωπολογία, όσο και με το καθήκον της κοινωνίας να εξασφαλίζει στα παιδιά ευημερία και σωστή ανατροφή, αλλά και με το δικαίωμα των παιδιών να έχουν πατρική και μητρική παρουσία και φροντίδα. Για όλους τους προηγούμενους λόγους και με αίσθημα ποιμαντικής ευθύνης και αγάπης, η Αγία Εκκλησία μας είναι κάθετα αντίθετη προς το προωθούμενο νομοσχέδιο.

Η Ιερά Σύνοδος της Ιεραρχίας αποφάσισε:

α) τη σύνταξη σχετικής επιστολής με τις θέσεις της προς τα αξιότιμα μέλη της Βουλής των Ελλήνων,

β) την ανακοίνωση των θέσεων της στους Ιερούς Ναούς την Κυριακή 4 Φεβρουαρίου 2024 και τη διάθεση σχετικού φυλλαδίου «Προς τον Λαό» μέσω των Ιερών Ναών και της ιστοσελίδας της,

γ) την παροχή εξουσιοδότησης προς κάθε Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη να προχωρήσει, εντός της επαρχίας του και κατά την έμφρονα ποιμαντική κρίση του, σε πρωτοβουλίες ενημέρωσης και ευαισθητοποίησης ως προς την επικείμενη νομοθέτηση και τον θεσμό της οικογένειας”.

<https://news12.gr/195770-2/>

video: https://youtu.be/wlZ6f__0TAs

Το παρόν (εκτυπώσιμο): https://www.imdleio.gr/diaf/2024/ier_E_El-oxi-omo.pdf